

Jubileusz 700-lecia Motycza

Historia

Rzadko zdarza się by legitymujące się wielowiekową metryką wsie miały historycznie poświadczony początek istnienia. Pierwsza wzmianka o miejscowości w zachowanych źródłach pisanych to dowód istnienia zawierający dane, których nie wyczytamy ze znalezisk archeologicznych, niejednokrotnie poświadczających znacznie starsze dzieje osadnictwa w interesującym nas rejonie. Pojawienie się w zapiskach archiwalnych najstarszego dowodu używania nazwy wsi wskazuje nam moment, w którym osada miała już ustabilizowaną sytuację społeczną i gospodarczą, utrwalone miejsce w sieci osadniczej, zaznaczone wyróżniającą ją nazwą. Dla Motycza takim pisemnym "dowodem istnienia" jest dokument z 1317 r. zawierający książęce zezwolenie na lokację na prawie niemieckim wyliczonych imiennie wsi- m.in. Motycza - posiadanych przez braci Dzierżka i Ostasza z Bejsc. Wprawdzie oryginalny dyplom wystawiony przez kancelarię Władysława Łokietka obecnie nie jest znany, najpewniej już nie istnieje, ale jego treść dochowała się do dziś w kopii z początków XVII w. wpisanej do Metryki Koronnej. Fragment aktu lokacyjnego „[...] my Władysław z Bożej łaski książę Krakowa, Sandomierza, Sieradza, Łęczycy i Kujaw, a także dziedzic całego Królestwa Polskiego [...], rozważywszy i poznawszy zasługi i wierne służby okazane nam przez braci rodzonych Dzierżka i Ostasza, dziedziców z Bejsc, [...] przyznajemy i dozwalamy, aby dziedzictwo ich [...] Motycz [...] na wieki był urządzony wedle prawa niemieckiego średzkiego [...]. Dane w Krakowie, w roku Pańskim 1317, w dniu błogosławionego Andrzeja Apostoła”. Akt z 1317 r. to świadectwo, na mocy którego mieszkańcy Motycza zyskali perspektywę pojawienia się załączka samorządności w osobie sołtysa reprezentującego zarówno władzę dziedziców, jak i określone prawem niemieckim interesy wsi.

Oficjalne logo

Inauguracja Jubileuszu

Harmonogram uroczystości

Do pobrania - [pdf](#)

Źródło: https://konopnica.eu/?page_id=6339